

Competențe de lectură în era digitală – noi paradigme interpretative în literatura pentru copii

Reading Skills in the Digital Age – New Interpretive Paradigms in Children's Literature

*Lect. dr. Bulancea Eugenia Tatiana
Facultatea de Științe ale Educației*

Abstract: *Reading children's literature in the digital age is being redefined through hypertextual, multimodal and participatory dimensions, which transform the passive reader into an active agent of meaning construction. The study analyzes how canonical works can be received and reinterpreted through symbolic, psychoanalytic and thematic approaches. Hypertextuality and multimodality support the exploration of archetypes, moral dilemmas and initiation processes, while participatory reading stimulates critical reflection, creativity and empathy. The article proposes didactic directions and integrated methods for the development of reading skills, adapted to contemporary cultural and digital requirements, highlighting the formative potential of children's literature in an educational context.*

Keywords: *digital reading, hypertextuality, multimodality, participatory reading, symbolic and psychoanalytic approach*

1. Introducere

Lectura literară traversează, în contextul actual, un proces complex de redefinire, determinat de mutațiile culturale, tehnologice și educaționale ale epocii digitale. Dacă lectura tradițională era concepută predominant ca un act liniar de receptare a textului scris, lectura contemporană se configurează tot mai mult ca un proces deschis, interactiv și plural, în care sensul se construiește prin relații multiple între texte, medii și experiențe de receptare. Această schimbare de paradigmă este deosebit de vizibilă în cazul literaturii pentru copii, domeniu în care imaginarul, simbolul și narațiunea se intersectează cu noile forme de mediere digitală. În acest cadru, lectura poate fi înțeleasă ca un spațiu al hipertextualității, în care textul literar se deschide către rețele intertextuale, adaptări, rescrieri și reinterpretări culturale. Opere

canonice precum *Alice în Țara Minunilor*, *Micul Prinț*, *Povestea lui Harap-Alb*, *Vrăjitorul din Oz*, *Coraline*, *Cronicile din Narnia*, basmele Fraților Grimm sau ale lui H. C. Andersen funcționează ca nuclee narrative generatoare de sens, care depășesc limitele suportului tipărit și circulă în forme variate – cinematografice, vizuale, ludice sau digitale. Aceste forme extinse de existență textuală favorizează o lectură hipertextuală, în care cititorul este invitat să stabilească conexiuni, să compare variante și să participe activ la construcția semnificației.

Totodată, lectura literară contemporană dobândește o pronunțată dimensiune multimodală. Textul scris este însoțit sau completat de imagine, sunet și interactivitate, iar actul lecturii implică competențe interpretative complexe, care includ decodarea simbolurilor vizuale, integrarea registrelor afective și evaluarea critică a mesajului. Pentru cititorul-copil, această multimodalitate nu reprezintă doar un context de receptare, ci un mediu natural de explorare a sensului, care influențează atât procesele cognitive, cât și dezvoltarea emoțională și identitară. În acest context, lectura nu mai poate fi concepută exclusiv ca un act de recepție pasivă, ci ca un demers participativ și experiențial. Cititorul devine co-creator al sensului, implicat într-un dialog constant cu textul, cu propriile experiențe și comunitățile de interpretare din care face parte. Literatura pentru copii oferă un teren fertil pentru această formă de lectură, întrucât operele sale valorifică simboluri arhetipale, structuri inițiatice și teme universale – precum căutarea identității, confruntarea cu alteritatea, binele și răul sau traversarea fricii – care pot fi abordate prin multiple grile interpretative. Abordările psihanalitice, simbolice și tematice se dovedesc, în acest sens, relevante pentru înțelegerea profunzimii textului literar și a impactului său formativ asupra cititorului-copil. Personajele, spațiile și conflictele narrative pot fi interpretate ca proiecții ale inconștientului, ca expresii ale anxietăților, dorințelor și proceselor de maturizare, iar lectura devine un instrument de explorare și elaborare simbolică a experienței interioare. Integrarea acestor perspective într-un cadru didactic adaptat contextului actual contribuie la formarea unei lecturi reflexive, critice și creative.

Prezentul studiu își propune să investigheze lectura literaturii pentru copii ca spațiu al hipertextualității, multimodalității și participării, valorificând un corpus de texte canonice și abordări interpretative diverse. Demersul urmărește să evidențieze potențialul formativ al lecturii literare în

era digitală și să ofere repere teoretice și didactice pentru dezvoltarea competențelor de lectură ale elevilor, în acord cu exigențele culturale și educaționale contemporane.

2. Lectura ca spațiu al hipertextualității

Conceptul de hipertextualitate, așa cum a fost inițial conturat de către primii teoreticieni [Gérard Genette, 1997, p.24], desemnează relația dintre un text *original* și textele care derivă din acesta prin transformare, adaptare, comentariu sau rescriere. În mediul digital, această relație se extinde, implicând nu doar intertextualitatea tradițională, ci și structuri non-liniare, care permit cititorului să navigheze între multiple niveluri de sens. Hipertextualitatea se manifestă astfel nu doar ca o proprietate a textului scris, ci ca un spațiu de construire colaborativă a semnificației, în care cititorul devine participant activ, iar textul devine deschis și polivalent.

În literatura pentru copii, hipertextualitatea se întâlnește sub forma adaptărilor și rescrierilor clasicele basme și povești. Opera lui Lewis Carroll, *Alice în Țara Minunilor*, este un exemplu de text canon care a generat numeroase continuări literare, adaptări cinematografice și produse digitale interactive. Aceste derivate nu doar că amplifică experiența lecturii, dar invită cititorul să compare versiuni, să descopere sensuri ascunse și să participe la construcția narativă, transformând lectura într-un proces activ și reflexiv. Hipertextualitatea nu se limitează la forme digitale, ea poate fi identificată și în tradiția literară clasică, prin legături tematice, simbolice și structurale între texte. De exemplu, *Povestea lui Harap-Alb* (Ion Creangă) poate fi interpretată alături de basmele Fraților Grimm sau ale lui H. C. Andersen, evidențiind arhetipuri comune precum călătoria inițiativă, confruntarea cu răul sau relația mentor-discipol. În paralel, *Vrăjitorul din Oz* (Lyman Frank Baum) și *Cronicile din Narnia* (C. S. Lewis) ilustrează modul în care structurile narrative fantasy pot fi rescrise și reinterpretate, stabilind conexiuni simbolice și tematice care traversează generații de cititori. Prin aceste rețele intertextuale, cititorul-copil nu primește un sens fix, ci este invitat să navigheze între texte, să descopere similitudini și diferențe, să-și construiască propriile interpretări. Hipertextualitatea devine astfel un instrument de dezvoltare a gândirii critice și creative, care stimulează reflecția asupra sensurilor multiple și asupra modalităților de transmitere a valorilor culturale.

Era digitală a extins semnificativ conceptul de hipertextualitate, reformulând afirmația că „structura esențială a operei literare rezidă în faptul că este o alcătuire construită în straturi eterogene.” (Roman Ingarden, 1972, p. 53). Cărțile interactive, aplicațiile educative și jocurile bazate pe universuri literare permit cititorului să exploreze narativul în mod ne-liniar, să ia decizii care influențează desfășurarea poveștii și să experimenteze multiple finaluri. În acest context, texte precum *Coraline* (Neil Gaiman) și *Alice în Țara Minunilor* dobândesc o dimensiune participativă, în care cititorul-copil este implicat activ în procesul de construcție a sensului, integrând elemente vizuale, sonore și textual-verbale. Reinterpretarea digitală a basmelor și a operelor clasice sprijină, de asemenea, abordările psihanalitice și simbolice ale lecturii. De exemplu, interacțiunea cu dublul lui Coraline sau labirintul lumii onirice din *Alice în Țara Minunilor* ar putea fi o experiență a inconștientului, a anxietăților și dorințelor ascunse, într-un mod mai accesibil și experiențial decât lectura exclusiv tipărită. În același timp, structura hipertextuală facilitează lecturi tematice și comparate, permițând cititorului să observe modele arhetipale recurente, să identifice simboluri universale și să dezvolte interpretări critice și creative. Astfel, lectura hipertextuală în literatura pentru copii reprezintă un cadru în care cititorul navighează între texte, integrând în experiența sa atât dimensiunea cognitivă, cât și componenta afectiv-simbolică. Aceasta impune o reconsiderare a rolului cadrului didactic, care trebuie să medieze și să stimuleze explorarea critică, comparativă și participativă a textului, valorificând moștenirea clasică, dar și resursele digitale contemporane.

3. Dimensiunea multimodală a lecturii

Prezentarea multimodală a lecturii presupune integrarea simultană a mai multor moduri de comunicare și reprezentare – text verbal, imagine, sunet, animație sau elemente interactive – în procesul de construire a sensului. Semnificația nu se mai află doar în cuvinte, ci în relația dintre diversele moduri de reprezentare, fiecare având un rol specific în experiența de lectură. În literatura pentru copii, multimodalitatea nu este un simplu adaos estetic; ea contribuie la stimularea imaginației, la înțelegerea simbolurilor și la aprofundarea sensurilor narative.

Literatura pentru copii valorifică multimodalitatea într-un mod natural și pedagogic. De la ilustrațiile din *Povestea lui Harap-Alb* și *Vrăjitorul din Oz*,

până la animațiile și interacțiunile digitale din *Alice în Țara Minunilor* sau *Coraline*, textul se combină cu elemente vizuale și sonore care sprijină înțelegerea și implicarea afectivă a cititorului. Această interacțiune multimodală permite copiilor să navigheze între planuri diferite de sens, să decodifice simboluri și să construiască interpretări complexe, integrând logica narativă cu percepțiile vizuale și auditive. Lectura multimodală stimulează simultan mai multe tipuri de competențe cognitive: comprehensiune textuală, unde cititorul corelează elementele vizuale și sonore cu textul scris pentru a înțelege acțiunea și semnificațiile ascunse; gândire critică și reflexivă, prin care cititorul compară versiuni, identifică simboluri și interpretează conexiuni între diferite modalități; precum și creativitate sau imaginație, când interacțiunea cu imagini, animații și suporturi digitale activează procesul de construire a lumilor ficționale. În plan afectiv, multimodalitatea facilitează empatia și identificarea cu personaje și situații, contribuind la dezvoltarea inteligenței emoționale și la internalizarea temelor literare complexe, cum ar fi confruntarea cu frica, explorarea identității și depășirea obstacolelor.

Dimensiunea multimodală sprijină abordările psihanalitice, simbolice și tematice în lectura literaturii pentru copii. Astfel, în *Coraline*, interacțiunea cu lumea paralelă și cu dublul personajului este amplificată de efectele vizuale și sonore, oferind o experiență interpretativă a anxietăților și dorințelor inconștiente; în *Alice în Țara Minunilor*, elementele vizuale și tipografice contribuie la înțelegerea nonsensului și a jocului simbolic, favorizând descifrarea arhetipurilor și logica inconștientă; în basmele Fraților Grimm și H. C. Andersen, ilustrațiile și suportul digital pot evidenția conflictele morale și traseele inițiatice ale personajelor, facilitând analiza tematică și simbolică.

Prin urmare, multimodalitatea nu este doar un mijloc de atractivitate pentru cititorul modern, ci un instrument interpretativ care amplifică experiența lecturii și dezvoltă competențele de analiză, reflecție și participare activă. Ea constituie un liant între textul literar tradițional și suporturile digitale contemporane, pregătind terenul pentru lectura participativă și interactivă, în care cititorul devine co-autor al sensului.

4. Lectura ca act participativ și experiențial

Lectura contemporană, mai ales în contextul literaturii pentru copii, depășește dimensiunea pasivă a receptării. Cititorul nu mai este doar un receptor al mesajului narativ, ci un agent activ în construcția sensului, implicat în procesul interpretativ și decizional. Această participare se manifestă atât în lectura tradițională, prin reflecție, comparație și interpretare, cât și în lectura digitală, unde interacțiunea cu textul, imaginea și sunetul permite explorarea multiplă a universului narativ. Participarea activă a cititorului-copil se exprimă prin: navigarea hipertextuală, alegerea traseelor interpretative sau compararea variantelor textuale; explorarea multimodală, corelarea semnificațiilor între text scris, imagini și sunet; angajamentul emoțional și simbolic, identificarea cu personaje și trăirea experiențelor narrative în mod reflectiv. Astfel, lectura devine un proces dinamic, în care cititorul este implicat cognitiv, afectiv și simbolic, iar experiența narativă se apropie de un dialog cu textul.

Literatura pentru copii oferă contexte ideale pentru dezvoltarea lecturii colaborative și participative. Activitățile didactice care stimulează discuția, reinterpretarea și rezolvarea problemelor narrative permit elevilor să își construiască sensul împreună, să exploreze perspective diferite și să învețe să argumenteze interpretări multiple. De exemplu, analiza comparativă a adaptărilor digitale și tradiționale ale *Alice în Țara Minunilor* sau *Coraline*; explorarea simbolurilor și temelor recurente în basmele Fraților Grimm și ale lui H. C. Andersen prin jocuri interpretative sau proiecte creative; crearea de hărți narrative interactive pentru *Micul Prinț* sau *Vrăjitorul din Oz*, care să evidențieze traseele personajelor și relațiile dintre simboluri contribuie cititorului-copil să devină co-creator al sensului, iar procesul de lectură se transformă într-o experiență activă, participativă și reflexivă.

În era digitală, lectura participativă se extinde dincolo de clasă, prin comunități online și platforme interactive dedicate literaturii pentru copii. Aceste comunități permit schimbul de opinii, comentarii și interpretări, stimulând gândirea critică și creativitatea. Cititorul modern are astfel acces la multiple perspective, fiind încurajat să formuleze judecăți proprii și să exploreze sensuri alternative ale textelor. Lectura participativă contribuie la formarea unor competențe esențiale pentru cititorul contemporan: alfabetizarea critică, capacitatea de reflecție asupra textului și a propriei experiențe, precum și dezvoltarea abilităților sociale și colaborative. Ea constituie, în final, un cadru educațional și cultural care valorifică

complementar hipertextualitatea și multimodalitatea, transformând lectura literaturii pentru copii într-un demers integrativ, formativ și ludic.

5. Abordări interpretative ale literaturii pentru copii

Literatura pentru copii este adesea încărcată de simboluri și structuri mitologice care transmit valori universale și experiențe de inițiere. Analiza simbolică permite cititorului să descifreze semnificațiile ascunse ale obiectelor, locurilor și personajelor: drumul inițiativ al lui Harap-Alb, planeta și floarea din *Micul Prinț* sau labirintul din *Alice în Țara Minunilor* reprezintă arhetipuri recurente – călătoria, alteritatea, confruntarea cu necunoscutul. Prin abordarea mitologică și simbolică, hipertextualitatea și multimodalitatea devin instrumente de amplificare a sensului. De exemplu, versiuni animate sau interactive ale poveștilor permit cititorului să vizualizeze și să experimenteze simbolurile în mod direct, integrând percepțiile vizuale și auditive în înțelegerea lor narativă și tematică.

Abordarea psihanalitică, de asemenea, oferă un cadru valoros pentru explorarea interiorității personajelor și a conflictelor narative. Copilul cititor poate recunoaște în Alice, Coraline sau Micul Prinț proiecții ale propriilor temeri, dorințe și anxietăți, iar analiza acestora sprijină dezvoltarea introspecției și a empatiei. Elementele hipertextuale și multimodale sporesc această experiență: labirinturile digitale, alegerile interactive sau animațiile pot fi interpretate ca reprezentări simbolice ale proceselor inconștiente, ale fricii de necunoscut sau ale căutării identitare. Cititorul devine astfel un explorator activ al propriei psihologii, ghidat de text și suportul său multimodal. Temele fundamentale ale literaturii pentru copii sunt strâns legate de procesul de formare și dezvoltare al cititorului. Inițierea, ca traseu narativ precum cel al lui Harap-Alb sau al personajelor din *Cronicile din Narnia* ilustrează maturizarea și învățarea prin experiență. Alteritatea și întâlnirea cu necunoscutul, atunci când Alice sau Coraline explorează lumi stranii, provoacă micul cititor să analizeze norma atitudinii politicoase și toleranța. Binele și răul din basmele Fraților Grimm și ale lui H. C. Andersen conturează dileme morale și conflicte simbolice între forțe opuse. Identitatea Micului Prinț și universurile fantasy promovează reflecția asupra propriei identități și asupra relațiilor interpersonale. Abordarea tematică devine și mai relevantă în contextul hipertextual și multimodal, întrucât cititorul poate compara variante narative, interacționa cu medii digitale și participa la

interpretări colective, consolidând astfel capacitatea de analiză critică și reflecție simbolică.

Prin combinarea celor trei dimensiuni – hipertextualitate, multimodalitate și participare – lectura literaturii pentru copii dobândește un caracter integrativ și formativ. Cititorul nu doar recepționează povestea, ci navighează între texte și adaptări; corelează elementele vizuale, sonore și interactive; participă la construirea sensului și la interpretarea colectivă; reflectă asupra simbolurilor, temelor și proceselor psihologice ale personajelor. Această abordare permite o lectură complexă, în care experiența narativă, educația literară și dezvoltarea competențelor cognitive și afective converg, pregătind cititorul pentru provocările lecturii contemporane și digitale.

6. Studii de caz: texte canonice în lectură hipertextuală și multimodală

- *Alice în Țara Minunilor* – logica nonsensului și explorarea inconștientului

Alice în Țara Minunilor exemplifică hipertextualitatea prin multiplele adaptări literare, cinematografice și digitale care derivă din opera originală. Nonsensul, labirintul spațiilor fantastice și personajele ambigue pot fi analizate simbolic și psihanalitic, reprezentând anxietăți, curiozitate și dorința de autonomie. Multimodalitatea adaptărilor digitale, prin animație și interactivitate, facilitează participarea activă a cititorului, care navighează, explorează și construiește sensuri multiple în raport cu propria experiență.

- *Micul Prinț* – simbolism, metaforă și lectură filosofică participativă

Micul Prinț oferă un teren bogat pentru lectură simbolică și tematică: planeta, floarea și călătoriile prin univers simbolizează relațiile interumane, sensul vieții și procesul de formare a identității. În mediile digitale, cititorul poate interacționa cu elemente vizuale și sonore, creând un spațiu participativ de reflecție filosofică și morală. Textul permite interpretări multiple, stimulând gândirea critică și empatizarea cu perspective diverse.

- *Povestea lui Harap-Alb* – traseul inițiativ și arhetipurile basmului

Basmul lui Creangă constituie un exemplu de structură narativă arhetipală: inițiere, confruntarea cu obstacole și mentoratul personajelor.

Hipertextualitatea se evidențiază în comparația cu basmele Fraților Grimm și ale lui H. C. Andersen, evidențiind teme comune precum maturizarea și binele *versus* răul. Multimodalitatea adaptărilor vizuale sprijină înțelegerea simbolurilor și a relațiilor cauzale, iar lectura participativă – prin discuții și proiecte creative – stimulează reflecția critică și dezvoltarea competențelor interpretative.

- *Vrăjitorul din Oz* și *Cronicile din Narnia* – lumi ficționale, evadare și construcție identitară

Aceste universuri fantasy oferă cititorului spații hipertextuale și multimodale complexe. Hărțile imaginare, personajele fantastice și structura narativă permit explorarea simbolică a alterității, curajului și maturizării. Adaptările digitale și interactive oferă participanților posibilitatea de a influența parcursul narativ sau de a recrea universul, transformând lectura într-un act participativ și experiențial. Analiza psihanalitică relevă confruntarea cu frica, dorința de apartenență și formarea identității prin intermediul aventurilor și provocărilor.

- *Coraline* – dublul, anxietatea și limitele imaginarului infantil

În *Coraline*, lumea paralelă și *al doilea cuplu de părinți* oferă un teren propice pentru lectură simbolică și psihanalitică: confruntarea cu dublul și cu pericolul ascuns reflectă anxietățile și dorințele copilului. Adaptările digitale și multimodale permit interactivitatea, creând un spațiu participativ în care cititorul explorează alternative, ia decizii și construiește sensuri multiple. Textul stimulează reflexia asupra curajului, responsabilității și identității.

- Poveștile Fraților Grimm și de H. C. Andersen – simboluri, traume și moralitate

Basmele clasice servesc drept modele arhetipale și simbolice: confruntarea cu răul, inițierea, dilemele morale și relațiile interpersonale. Hipertextualitatea se manifestă prin compararea diferitelor versiuni ale basmelor, iar multimodalitatea digitală – prin ilustrații, animații și suporturi interactive – facilitează identificarea simbolurilor și înțelegerea temelor complexe. Lectura participativă permite dialogul și reinterpretarea colectivă, consolidând competențele critice, reflexive și creative ale elevilor.

7. Implicații didactice ale lecturii hipertextuale și interpretative

Lectura multimodală și simbolică a literaturii pentru copii impune adaptarea strategiilor didactice tradiționale, astfel încât elevii să devină cititori activi și reflexivi. Exemple de metode eficiente includ: analiza comparativă a textelor tradiționale și a adaptărilor digitale sau cinematografice (*Alice în Țara Minunilor*, *Coraline*) pentru a observa modificările semnificațiilor și a stimula gândirea critică; maparea simbolurilor și a arhetipurilor, prin hărți vizuale sau tabele interactive, pentru a facilita înțelegerea temelor recurente (*Poveștea lui Harap-Alb*, basmele Fraților Grimm); inițierea unor activități de reflecție și jurnal interpretativ, în care elevii înregistrează propriile reacții emoționale și interpretări ale poveștilor, dezvoltând competențe afective și metacognitive.

Perspectiva psihanalitică și tematică poate fi integrată în activitățile de la clasă prin: discuții ghidate despre conflictele personajelor și identificarea cu dilemele lor morale sau emoționale (*Micul Prinț*, *Cronicile din Narnia*); jocuri de rol și dramatizări, care permit elevilor să experimenteze decizii și emoții ale personajelor, înțelegând simbolurile și temele narative; compararea multiplelor versiuni ale poveștilor, inclusiv adaptări digitale, pentru a evidenția arhetipuri și simboluri recurente. Implementarea lecturii hipertextuale și multimodale sprijină formarea competențelor esențiale pentru cititorul contemporan: gândirea critică – elevii analizează diferitele modalități de prezentare a textului, identificând sensuri și semnificații multiple; lectura participativă – implicarea în proiecte de grup, discuții sau comunități online stimulează colaborarea și gândirea creativă; reflecția asupra propriei experiențe – prin jurnal interpretativ, portofolii digitale sau proiecte artistice, elevii învață să integreze experiența personală în interpretarea textului.

În mod concret, se pot face propuneri de activități didactice integrate prin crearea unor hărți interactive a poveștii – elevii construiesc traseul personajelor, identifică simbolurile și legăturile intertextuale (*Vrăjitorul din Oz*, *Cronicile din Narnia*) sau alcătuirea unui proiect de rescriere digitală – adaptarea unei scene dintr-un basm clasic în formă digitală, incluzând elemente vizuale și sonore (*Poveștea lui Harap-Alb*, basmele Fraților Grimm). Se poate organiza club de lectură participativ – analiză comparativă a mai multor versiuni ale aceleași povești, cu discuții și argumentarea interpretărilor (*Alice în Țara Minunilor*, *Micul Prinț*, *Coraline*), inclusiv scrierea unui jurnal de lectură simbolică și psihanalitică, unde elevii

documentează reacțiile emoționale, identifică simboluri și explorează temele principale ale poveștii. Prin aceste practici, lectura literaturii pentru copii devine un demers activ, reflexiv și creativ, care valorifică atât tradiția literară, cât și resursele digitale și interactive, pregătind cititorul pentru provocările lecturii contemporane și pentru dezvoltarea competențelor cognitive, afective și sociale.

8. Concluzii

Lectura literaturii pentru copii în era digitală nu mai poate fi privită ca un act liniar și pasiv, ci ca un proces complex, hipertextual, multimodal și participativ. Studiul de față a arătat că hipertextualitatea permite cititorului să navigheze între texte, adaptări și rescrieri, stimulând gândirea critică și comparativă. Dimensiunea multimodală, prin integrarea imaginii, sunetului și a interactivității digitale, amplifică experiența narativă, susținând atât comprehensiunea, cât și implicarea afectivă și simbolică a cititorului. Lectura participativă transformă cititorul într-un agent activ al construcției sensului, dezvoltând competențe de reflecție, empatie și colaborare. Analiza textelor canonice a evidențiat că abordările psihanalitice, simbolice și tematice permit descifrarea arhetipurilor, a dilemelor morale și a proceselor de inițiere, facilitând o lectură profund formativă și reflexivă. Hipertextualitatea și multimodalitatea sporesc relevanța acestor interpretări, iar participarea activă a cititorului consolidează procesul de învățare și dezvoltarea competențelor literare și digitale. Aceste practici stimulează nu doar dezvoltarea competențelor cognitive și afective, ci și formarea unui cititor capabil să gestioneze informația complexă și să participe critic la cultura contemporană.

În concluzie, literatura pentru copii, combinată cu suporturile digitale și metodele interpretative moderne, devine un spațiu privilegiat de formare a competențelor de lectură pentru secolul al XXI-lea. Aceasta oferă atât resurse pentru înțelegerea profundă a textelor clasice, cât și oportunități de explorare creativă, participativă și critică, contribuind la dezvoltarea unui cititor reflexiv, empatic și adaptabil. Direcțiile viitoare de cercetare ar putea include evaluarea empirică a impactului lecturii multimodale și hipertextuale asupra competențelor cognitive și afective ale elevilor, precum și explorarea

noilor forme digitale emergente care facilitează lectura participativă și reflexivă.

Referințe bibliografice

- Andersen, H. C., *Povești*, Editura Andromeda, București, 2006.
- Baum, Lyman Frank, *Vrăjitorul din Oz*, Editura Regis Group, București, 2003.
- Carroll, Lewis, *Alice în Țara Minunilor*, Editura Steaua Nordului, București, 2000.
- Creangă, Ion, *Povestea lui Harap-Alb*, Editura Eminescu, București, 1987.
- De Saint-Exupéry, Antoine, *Micul Prinț*, Editura Sfynx, Editura Gloria, Cluj-Napoca, 2005.
- Frații Grimm, *Povești*, Editura Steaua Nordului, București, 2001.
- Gaiman, Neil, *Coraline*, Editura Arthur, București, 2024.
- Genette, Gérard, *Palimpsests. Literature in the Second Degree*, translated by Channa Newman and Claude Doubinsky, 1997 by the University of Nebraska Press.
- Ingarden, Roman, *Structura fundamentală a operei literare*, în vol. *Poetică și stilistică*, Editura Univers, București, 1972.
- Lewis, C. S., *Cronicile din Narnia*, Editura Arthur, București, 2021.
- ***Dicționar de științe ale limbii, (coord. Angela Bidu-Vrănceanu, Cristina Călărașu), Editura Nemira, București, 2005.